

mæssigt til, det vil sige, hvis der var holdt Navneopraab og de saa vare mødte i den Orden, hvori deres Navne vare blevne raabte op, saa siger jeg, at den Mulighed ligger virkelig saa snublende nær. Hvad var Grunden til, at disse Herrer trængte paa? Det var fordi de ikke vilde vente, og skulde de have ventet indtil deres Navne vare blevne raabte op, kunde de maaske være komne til at vente en halv eller en hel Time, og de vilde af Sted med Jernbanen. Hvis Amtmanden, saaledes som han burde, havde sagt: Jeg kan ikke fravige den Orden, Valgbestyrelsen har lagt, og som jeg er ganske inkompetent til at forandre; det er min Pligt at holde paa Ordenen, og de Herrer maa ikke komme styrtende op paa Tribunen; jeg befaler dem at gaa ned — og hvis Navneopraabet saa var begyndt, saa tror jeg, at der havde været adskillige af disse Herrer, som gerne vilde hjem med Jernbanen, og som saa, at de vilde risikere at komme til at vente en halv eller en hel Time, da havde afholdt sig fra at stemme, Menneskene ere jo saadanne, at man i Reglen foretrækker det, man ønsker, fremfor det, man ikke holder af, og i Stedet for saa at blive den Time og afgive deres Stemme for tredje Gang, vare de kørte med Jernbanen, og saa var Resultatet maaske blevet et ganske andet. Og jeg skal gøre opmærksom paa en Ting, som er ganske mærkværdig, og det er, at de umiddelbare Vælgere, de højstbeskattede, risikerede ikke det allermindste ved at echappere den Gang med Jernbanen, thi i § 64, hvor der tales om disse højstbeskattede Vælgere, siges der, at naar de ikke have gjort Indsigelse, ere de pligtige at møde paa Valgdagen og anses i modsat Fald med Bøder. De ere altsaa pligtige til at møde, og nu sige de: Ja, møde, vi ere mødte, vi have gaaet der og drevet i 5 Timer og have deltaget i 2 Afstemninger, og vi ere kun pligtige til at møde, saa I kunne ikke mulkttere os, fordi vi ikke blive til det allersidste, vi have frit Lov at køre med Jernbanen, og det gøre vi. Om de andre Vælgere hedder det derimod i § 75, at hvis nogen Vælger udebliver eller indfinder sig for sent til Deltagelse i Valget eller undlader at deltage i Valget, anses han med en Bøde. Hvis de ulykkelige Valgmænd vare echapperede, vare de komne til at betale 20 Rigsdaler i Bøde, medens de andre derimod kunde gaa fri. Det er naturligvis en Ufuldkommenhed, en Modsigelse i Valgloven, men den staaer der nu en Gang. Altsaa hvis Amtmanden havde holdt den vedtagne Orden,

er der ikke den mindste Sikkerhed for, at Resultatet var blevet det samme. Man kan snarere sige, at der havde været al mulig Rimelighed for, at Resultatet var blevet et andet, thi de umiddelbare Vælgere vare kørte med Jernbanen, og de andre vare blevne, og Sejren var i saa Tilfælde bleven Venstres. Naar det nu er saa, at ikke alene disse to Valg, Hornstrupvalget og Endelavevalget, muligvis og rimeligvis ved et Omvalg havde skaffet to Venstremænd i Stedet for som nu 1 Venstremænd og 1 Højremænd — om Bredstrupvalget taler jeg ikke, for det er jo rene Bagateller, det er blot noget, som trækkes frem for at have en Kontravægt til Valget paa Endelave — og naar dertil saa kommer, at der paa selve Valgdagen i høj Grad er begaaet Uregelmæssigheder og Afgivelser fra Ordenen, som med største Lethed kunne have ført til et andet Resultat, og vi her staa lige over for et Valg, hvor det kun drejer sig om nogle faa Stemmers Forskel, saa synes jeg nok, at vi skulle betænke os to Gange paa at godkende Valget og derved oven i Købet, som den ærede Ordfører for Mindretallet berørte, fastslaa den Doktrin, at i Tilfælde af Dødsfald skal der ikke være Omvalg, noget, som der aldrig før har været Spørgsmaal om, og som vilde være en meget farlig Ting. Saa maa vi hellere sige: Lad det Valg gaa om. Om der saa i Stedet for kommer en Venstremænd eller en Højremænd eller en af de 8 eller 9, hvor mange der er, skal være os aldeles lige-gyldigt, det er ikke det, det kommer an paa, det, det kommer an paa, er, at vi opretholde Valgloven paa en saadan Maade, at vi faa det rette Udtryk for Vælgernes Stemmer ved kommende Lejligheder. Vi skulle ikke præjudicere hele Sagen, hvilket vi overmaade let kunne komme til, saaledes som den ærede Ordfører selv har udtalt.

Madsen-Mygdal: Det er kun nogle ganske korte Bemærkninger, jeg skal fremkomme med i Anledning af, hvad vi hørte fra den ærede Indenrigsminister og den ærede Ordfører. Først vil jeg gerne sige et Par Ord til den ærede Indenrigsminister i Anledning af, at han sagde, at det ikke er saa let at afgøre, hvornaar man har Høsttid, og naar man har mest travlt i Høsten. Det kan gerne være. Men var det saa vanskeligt at bestemme en helt anden Tid baade til Landstingsvalg og Valgmandsvalg? Var det ikke rimeligere, at man tog f. Eks. Juni og Juli Maaned baade til Valgmandsvalg og Landstingsvalg i Ste-